I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 407/83

af 21. februar 1983

om ændring af forordning (EØF) nr. 3439/80 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse polyestergarner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82 (2), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter konsultationer i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger :

Ved forordning (EØF) nr. 3439/80 (3) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse polyestergarner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater ;

nævnte forordning er siden blevet ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3198/81 (4), idet visse typer garn blev undtaget fra anvendelsen af tolden ;

tolden blev fastsat til 16,4 % for crepegarn (svarende til NIMEXE-nummer 51.01-29 og 30) og 15,6 % for ikke-crepet garn, (svarende til NIMEXE-nummer 51.01 ex 02, ex 32, ex 34, ex 38, ex 41 og ex 42), bortset fra ikke-crepet garn fra Eastman Chemical International Company, for hvilket tolden blev fastsat til 13,7 % ;

ni eksportør af crepegarn og tre eksportører af ikke-crepet garn blev fritaget for den pågældende endelige told, da varer fra disse virksomheder ikke var indført i Fællesskabet til dumpingpriser ;

Kommissionen har siden fra fjorten amerikanske virksomheder modtaget anmodning om en fornyet undersøgelse af den told, der finder anvendelse på de pågældende ;

Kommissionen har ligeledes fra International Rayon and Synthetic Fibres Committee (CIRFS) på vegne af producenter, der tegner sig for næsten hele Fællesskabets produktion, modtaget anmodning om at tage tolden på crepe-garn op til fornyet undersøgelse ; denne anmodning var vedlagt beviser for, at der igen finder dumping sted med hensyn til den pågældende import fra Amerikas Forenede Stater ;

da disse oplysninger indeholdt beviser, der var tilstrækkelige til at berettige en fornyet undersøgelse, offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (5) om fornyet undersøgelse af den endelige antidumpingtold på importen af polyestergarn med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, og iværksatte en undersøgelse af sagen på fællesskabsplan ;

Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører , som man vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne ;

Kommissionen gav de direkte berørte parter lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at blive hørt mundtligt ;

størstedelen af de berørte eksportører og flere importører benyttede sig af denne lejlighed til skriftligt og mundtligt at redegøre for deres synspunkter ;

(1) EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 178 af 22. 6. 1982, s. 9.
(3) EFT nr. L 358 af 31. 12. 1980, s. 91.
(4) EFT nr. L 322 af 11. 11. 1981, s. 2.
(5) EFT nr. C 48 af 23. 2. 1982, s. 2.

den anmodning om en fornyet undersøgelse, der var fremsat på vegne af producenterne i Fællesskabet, vedrørte kun importen af crepet polyestergarn fra De forenede Stater, og ingen af de eksportvirksomheder, som man vidste var berørt af sagen, anmodede om fornyet undersøgelse af antidumpingtolden på ikke-crepet garn ; Kommissionens fornyede undersøgelse omfattede således kun tolden på crepet polyestergarn ;

Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på den fornyede undersøgelse, og aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder :

EF-producenter :

Thône-Poulenc Fibres, Lyon,
Deutsche Rhodia AG, Freiburg,
Enka BV/AG, Wuppertal,
Hoechst, Frankfurt am Main,
Anicfibre SpA, Milano,
Società Italiana Poliestere SpA (Montefibre), Milano,
Snia Fibre SpA, Milano,
Courtaulds, Ltd, Coventry,
ICI Fibres, Harrogate ;

Eksportører :

Burlington Industries Inc., Greensboro, NC,
Carter Moore & Co. Inc., New York, NY,
Collins & Aikman, Corp., Graham Nc,
Glen Raven Mills Inc., Glen Raven, NC,
International Fiber Industries Ltd, New York, NY,
Macfield Texturing, Inc., Madison, NC,
Meyers Fibers, Willow Grove, Pennsylvania,
Titan Textiles CO. Inc., New York, NY,
Unifi Inc., Greensboro, NC,
Unitex International, New York, NY ;

Importør :

Pax Yarn Ltd, Leicester ;

visse af de virksomheder, som havde anmodet om, at deres varer blev fritaget for den gældende told, havde skriftligt tilkendegivet, at de ikke havde eksporteret til Fællesskabet i referenceperioden ; det var derfor ikke muligt at foretage en sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, og der blev følgelig ikke foretaget yderligere undersøgelser i forbindelse med disse virksomheder ;

Kommissionen valgte at benytte perioden fra 1. januar 1981 til 31. januar 1982 som undersøgelsesperiode ;

for Burlington, Collins & Aikman, Glen Raven, Macfield, Titan og Unifi blev den normale værdi fastsat på grundlag af vejede gennemsnitspriser på hjemmemarkedet ;

Burlington gjorde indsigelse mod de normale værdier, der var fastsat for to typer garn ; hvad angår den ene type anførte virksomheden, at den normale værdi burde beregnes på grundlag af salg af varen i tredjelande, da en vejet gennemsnitspris beregnet for hele undersøgelsesperioden ikke var rimelig, fordi salget til eksportmarkedet havde fundet sted i slutningen af perioden, og da salget på hjemmemarkedet i dette tidsrum omfattede så små mængder, at en passende sammenligning ikke var muligt ; for den anden type garns vedkommende hævdede virksomheden, at salget til eksportmarkedet burde sammenlignes med den del af salget på hjemmemarkedet, som gik til én bestemt virksomhed på samme tidspunkt ; Kommissionen afviste disse påstande, idet den anførte, at selv om virksomheden havde kunnet opgive det samlede overskud på salget af crepet polyestergarn, nægtede det dog at fremlægge særlige oplysninger om omkostningerne vedrørende de to typer varer ; Kommissionen foretog derfor beregningen af den normale værdi for de to pågældende garntyper på grundlag af vejede gennemsnitspriser for hele undersøgelsesperioden ; under hensyntagen til priserne på tilsvarende garner fra andre producenter omfattet af undersøgelsen finder Kommissionen det godtgjort, at denne beregningsmetode til fastsættelse af den normale værdi ikke indebærer, at den pågældende virksomhed drager fordel af sin manglende vilje til samarbejde ; ved fastsættelsen af den normale værdi medregnede Kommissionen heller ikke det salg, der blev gennemført af Burlington til virksomheder i USA, men som var bestemt for eksportmarkedet ;

Unifi hævdede, at der for tre typer garns vedkommende ikke var foretaget en sammenligning med varer af samme kvalitet, men denne påstand blev afvist, da virksomheden ikke forelagde beviser til støtte herfor ; ved fastsættelsen af den normale værdi medregnede Kommissionen ikke det salg, der blev gennemført af Unifi til virksomheder i USA, men som var bestemt for eksportmarkedet ;

Macfield anfægtede det berettigede i ved beregningen af den normale værdi at udelukke transaktioner, hvor kunden leverede råmaterialet og kun betalte for forarbejdningen (textureringen) af garnet ; Kommissionen medtog ikke disse salg, da den var af den opfattelse, at der i disse tilfælde ikke var tale om normal handel ; under alle omstændigheder var dette garn ikke bestemt til forbrug på hjemmemarkedet ;

da Carter Moore, International Fibers og Unitex ikke havde solgt de pågældende varer på det amerikanske hjemmemarked, blev den normale værdi fastsat på grundlag af de priser, som var opnået af andre virksomheder omfattet af undersøgelsen, idet Kommissionen anså disse priser for at være repræsentative ;

for Meyers Fibers' vedkommende blev den normale værdi ligeledes fastsat på grundlag af andre virksomheders salg på hjemmemarkedet, da dette salg skete med tab for så vidt angår den ene type garn, medens salget af den anden type omfattede så små mængder, at en passende sammenligning ikke var mulig ;

for Unitex' vedkommende blev den normale værdi for visse typer garn fastsat på grundlag af de priser, der var opnået ved salg af varen til tredjelande, da Kommissionen under undersøgelsen ikke konstaterede salg af en tilsvarende vare på det amerikanske hjemmemarked og Unitex ikke selv fremstiller garn ;

ved fastlæggelsen af rentabiliteten af salg på hjemmemarkedet blev det konstateret, at producenter af crepegarn i visse tilfælde betalte en højere pris for rågarnet, når det efter forarbejdningen var bestemt til salg på hjemmemarkedet, end når det var bestemt til eksport ; derfor blev den højere rågarnpris anvendt i forbindelse med vurderingen af rentabiliteten af salg på hjemmemarkedet ; der blev således taget hensyn til producenternes reelle omkostninger i forbindelse med disse salg ; rentabiliteten blev fastlagt i alle relevante tilfælde ;

eksportpriserne blev fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales for de varer, der blev eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden ;

ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i påkommende tilfælde hensyn til forskelle, som påvirkede prisernes sammenlignelighed ; alle sammenligninger blev foretaget på stadiet ab fabrik ;

det fremgik af undersøgelsen af de ovenfor faktiske forhold, at det fandt dumping sted, og at dumpingmargenerne svarede til forskellen mellem den fastsatte normale værdi og eksportprisen til Fællesskabet ;

disse dumpingmargener er forskellige fra eksportør til eksportør ; den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for hver af de af undersøgelsen omfattede eksportører var følgende :

— Burlington Industries Inc.	4,5 %,
— Carter, Moore & Co. Inc.	11,9 %,
— Collins & Aikman Corp.	2,5 %,
— Glen Raven Mills Inc.	0 %,
— International Fiber Industries Inc.	5,4 %,
— Macfield Texturing Inc.	4,1 %,
— Meyers Fibers	0 %,
— Tital Textile Co. Inc.	3,5 %,
— Unifi Inc.	1,87 %,
— Unitex International	2,40 % ;

for så vidt angår de eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgskema eller på anden måde gav sig til kende i forbindelse med den fornyede undersøgelse, var Kommissionen af den opfattelse, at disse eksportører ville drage fordel af deres manglende vilje til samarbejde, hvis man antog, at dumpingmargenen for disse eksportørers vedkommende var lavere end den margen, der blev fastsat for dem efter den oprindelige undersøgelse ;

hvad angår den forvoldte skade modtog Kommissionen ingen nye beviser, som kunne ændre den opfattelse, at opretholdelse af den gældende told er nødvendig for at afbøde de skadelige virkninger og undgå gentagelse ;

for så vidt angå eksporten fra tre af de virksomheder, der var inddraget i den fornyede undersøgelse, hævdede disse tre eksportører samt visse importører og brugere af det pågældende garn i Fællesskabet, at eksporten af visse garner fra disse virksomheder ikke havde påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade, selv om de indførtes til dumpingpriser, da sådanne garner ikke kunne leveres af producenter i Fællesskabet ;

på grundlag af oplysninger fra producenterne i Fællesskabet fandt Kommissionen det godtgjort, at de pågældende garner produceres, er blevet produceret, eller kunne produceres af en producent i Fællesskabet ; endvidere anførte producenterne i Fællesskabet, at i tilfælde, hvor produktionen af en bestemt type garn, for hvilken der var efterspørgsel, var blevet indstillet, skyldtes dette, at Fællesskabets producenter ikke kunne konkurrere med billige varer indført til dumpingpriser fra De forenede Stater ;

to amerikanske eksportører, Berlington og Macfield, tilbød pristilsagn for den fremtidige eksport til Fællesskabet ; efter konsultationer fandt Kommissionen, at disse tilsagn ikke kunne godtages ;

det fremgår således af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at der finder skadevoldende dumping sted, og at det af hensyn til Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind ; der bør foretages en yderligere ændring af forordning (EØF) nr. 3439/80 med henblik på indførelse af en endelig antidumpingtold i overensstemmelse med de ovenfor anførte resultater af undersøgelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3439/80 foretages følgende ændringer :

1. Artikel 1, stk. 2, litra a), affattes således :

»a) for crepegarn henhørende under NIMEXE-nummer 51.01-29 og 30 ; 16,4 % bortset fra crepegarn, der eksporteres af selskabet Burlington Industries Inc., Greensboro, North Carolina, for hvilket tolden fastsættes til 4,5 % Carter Moore and Co. Inc., New York, NY, for hvilket tolden fastsættes til 11,9 %, Collins and Aikman Corp., Graham North Carolina, for hvilket tolden fastsættes til 2,5 %, International Fiber Industries Inc., for hvilket tolden fastsættes til 5,4 %, Macfield Texturing Inc., Madison, North Carolina, for hvilket tolden fastsættes til 4,1 %, Titan Textile Company Inc., New York, NY, for hvilket tolden fastsættes til 3,5 % , Unifi Inc., Greensboro, North Carolina, for hvilket tolden fastsættes til 1,87 % og Uni-Tex International, New York, NY, for hvilket tolden fastsættes til 2,4 %,«.

2. Artikel 3, litra a), affattes således :

»a) crepegarn, der eksporteres af Glen Raven Mills Inc., Glen Raven, North Carolina og Meyers Fibers, Willow Grove, Pennsylvania,«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1983.

På Rådets vegne

H. W. LAUTENSCHLAGER

Formand